

ATD Vierde Wereld 2007

De inzet van iedere burger is noodzakelijk

De armoede neemt toe. Mensen in armoede worden nog te vaak beschuldigd dat ze zelf verantwoordelijk zijn voor hun onzekere leefomstandigheden. Ze moeten zich meer inspannen om zelf oplossingen te vinden, zo klinkt het.

Een politiek die de armoede wil uitroeien moet echter een basis van zekerheid vastleggen. Als ook maar iemand onder dat basisniveau wegzakt moeten we met zijn allen verantwoordigd zijn. Dat zei Joseph Wresinski, de stichter van ATD Vierde Wereld, toen in het begin van de jaren '80 de lasten van de algemene maatschappelijke onzekerheid vooral drukten op de schouders van de mensen die het minst hadden.

Komaf maken met grote armoede en zorgen dat elke mens in waardige omstandigheden kan leven, dat kan alleen waargemaakt worden als de hele maatschappij het wil. En dat is nu juist de kern van het project van ATD Vierde Wereld. Voortdurend benadrukken we dat de inzet van alle mensen nodig is. Met de solidariteitscampagne 2007 hebben we dit extra in de verf gezet. Het engagement van elke burger op elk niveau is belangrijk. Maar al te vaak wordt daarbij vergeten dat mensen die in armoede leven zich engageren. Hun engagement en verzet tegen de miserie staan model voor alles wat we samen ondernemen, zoals u kan lezen in dit jaaroverzicht.

Ook in toekomstvisie 2008-2012 van de Beweging ATD Vierde Wereld*, stellen we de onophoudelijke, dagelijkse inzet van vele mensen centraal. Ondermeer jonge mensen, in het bijzonder zij die vandaag opgroeien zonder een toekomstperspectief, moeten meer kansen en ruimte krijgen om hun talenten te ontplooiën.

We hopen op uw verdere steun en vertrouwen.
En we wensen u veel leesplezier en inspiratie.

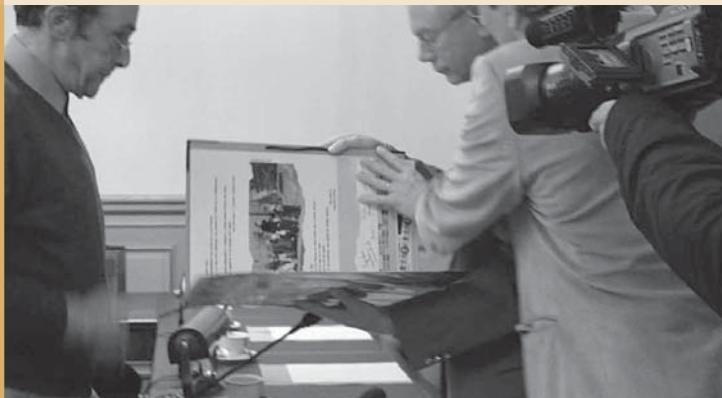
Régis De Muylder,
Nationaal coördinator

Brussel, juni 2008

* wordt in het najaar 2008 voorgesteld.

De zorg en bekommernis voor onze kinderen,
die in armoede opgroeien, eisen vaak teveel van ons.
Wij moeten sterk blijven. Toekomst en hoop doorgeven is
heel belangrijk. 17 oktober kan ons daarbij helpen.

20 jaar Werelddag van verzet tegen armoede

De internationale campagne "Extreme armoede uitbannen, een weg naar vrede" kwam er op verzoek van de Verenigde Naties om meer bekendheid en gewicht te geven aan de Werelddag van verzet tegen extreme armoede. Op 17 oktober 1987 huldigde Joseph Wresinski de eerste gedenksteen in ter ere van slachtoffers van armoede, honger en onwetendheid, op het plein van de mensenrechten te Parijs. In 1992 erkenden de Verenigde Naties deze dag als Werelddag.

Als je in armoede leeft is het alsof je een vluchteling bent in je eigen land. Je ziet het leven voorbijgaan terwijl je zelf overal buiten staat. Je rent steeds achter noodoplossingen en hulp aan. Je durft nauwelijks dromen van een toekomst.

De eersten die zich actief verzetten tegen armoede en uitsluiting zijn de armsten zelf. Elke dag boksen ze op tegen schaamte, angst, onwetendheid, misprijzen en gebrek aan middelen. Maar ook mensen die niet in armoede leven worden geraakt door het onrecht dat anderen wordt aangedaan. Tijdens de campagne konden mensen hun inzet kenbaar maken door een solidariteitsoproep te ondertekenen.

In Vlaanderen ging de campagne officieel van start op 17 juni 2007 bij de Gedenksteen op het Sint-Pietersplein in Gent, in samenwerking met de Beweging van Mensen met Laag Inkomen en Kinderen. In Franstalig België werkten Amnesty International, Entraide et Fraternité/Vivre Ensemble (tegenhanger van Broedelijk Delen/Welzijnszorg), Luttes Solidités Travail en ATD Quart Monde samen in deze campagne.

Mensen spraken mensen aan. Ook mensen met verantwoordelijkheden in beleid en politiek werden aangesproken. Vooral de provincies toonden zich solidair: de bestuursploegen van de vijf Vlaamse provincies ondertekenden de oproep.

In België werden ruim 20.000 handtekeningen verzameld. Ze werden op 17 oktober overhandigd aan de voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, Herman Van Rompuy. Diezelfde dag te New York ontving VN-secretaris-generaal Ban Ki-moon ook een delegatie van de Internationale Beweging ATD Vierde Wereld.

Mensen in armoede krijgen vaak een andere kijk op hun beslommeringen door mee te doen met creatieve acties. Ze vinden nieuwe moed en kracht.

Een bonte jongerenkaravaan

Anne, 26 jaar, kreeg van huis uit veel bagage mee. Ze kon studeren en werkte al in het buitenland. Nu kiest ze er voor om jongeren te ontmoeten zoals Valérie en Patrick die weinig of geen kansen kregen en die zoals Valérie het zegt 'van de school in het leven gegooid werden' zonder dat iemand zich zorgen om hen maakte of hen hielp om hun weg te vinden.

Twee karavanen met jongeren uit verschillende landen toerden in de zomermaanden door Europa om de solidariteitscampagne 2007 kracht bij te zetten. Anne, Valérie en Patrick waren er bij. Ook professionele artiesten deden mee om voorstellingen en workshops op te zetten. De karavaan die van 3 tot 9 augustus in Brussel was, trok een spoor van positieve energie. Vooral in Schaarbeek en de Marollen werden de harten van velen veroverd.

Volontairs en militanten van het Huis van de Kennis van ATD Vierde Wereld in Brussel bereidden de komst voor. De samenwerking tussen verschillende groepen en mensen leverde een chemische reactie op die voor bijzondere ontmoetingen en veel hoogtepunten zorgde: de Internationale Beweging ATD Vierde Wereld op haar best. Dat vonden ook de deelnemers uit Ronse, Oostende, Namen, Doornik, G.H. Luxemburg en Breda (NL).

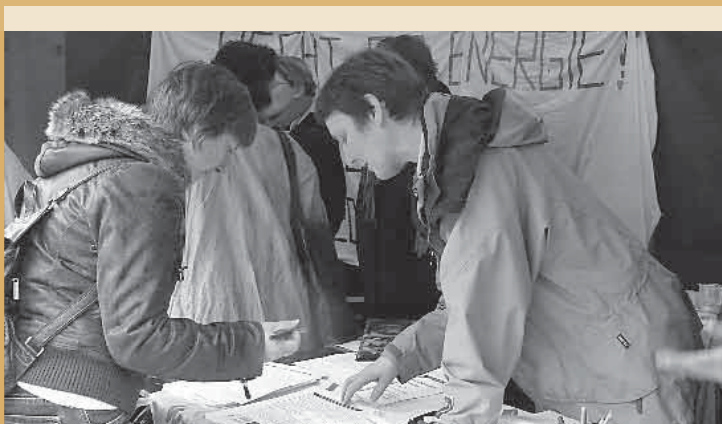
We willen mensen, jong en oud, die hun weg zoeken in de wereld de kans geven om het onrecht van de armoede te ontdekken en daaruit te leren. Maar vooral willen we verbondenheid mogelijk maken tussen mensen die een heel andere weg hebben afgelegd, mensen uit verschillende milieus.

Het Huis van de Kennis in Molenbeek is actief sinds 1987 en organiseert het hele jaar door straatbibliotheken en -ateliers in verschillende wijken in Brussel. In het huis zelf zijn er creatieve ateliers: schilderen, werken met video, zingen en muziek maken.

"Art and Peace Tour"
in Brussel

Om armoede te bestrijden moet je niet in de eerste plaats de armen helpen. Het is steeds de vraag stellen: hoe kunnen de armsten volwaardig deelnemen? Medestander zijn is helpen om drempels en vooroordelen weg te werken daar waar je woont, werkt, leeft.

Zo probeer ik iets te doen

"Mama, wanneer ga je nu eindelijk geld meegeven voor mijn schoolreis want mijn naam staat al op het bord?" Navraag bij de juf leerde dat dit de standaardprocedure in de school was: opdat de kinderen het niet zouden vergeten. En navraag bij mijn kind leerde dat het meestal dezelfde namen waren die op het bord stonden. Toen ik dit voorval deelde met andere ouders en mensen van onze groep, kwamen er tal van voorbeelden ter sprake, met als rode draad: het gebrek aan begrip voor mensen die het moeilijk hebben. We maakten elkaar sterker in onze eigen aanpak. Maar we besloten om meer te doen. Al enkele jaren trekken we nu naar scholen. Samen met schoolmedewerkers proberen we de drempels en uitsluitingsmechanismen in de school op te sporen en te zoeken wat kan gedaan worden.

Want we geloven dat verandering mogelijk is. Ieder mens kan neen zeggen aan armoede en uitsluiting.

- het is vragen aan je kinderen om in de klas de kant te kiezen van wie uitgesloten wordt en hen hierin ondersteunen.
- het is de leerkracht die zoekt hoe elke ouder iets kan betekenen op school.
- het is het opnemen voor je zwakste collega over wie velen zich misprijzend uitlaten.
- het is de hulpverlener die elke mens met respect bejegt.
- het is de medewerker van de mutualiteit of de vakbond die initiatief neemt opdat informatie in begrijpbare taal alle mensen zou bereiken.
- het is op plaatsen waar de armsten niet komen, voor hen spreken maar beseffen en zeggen dat het niet normaal is dat je voor hen spreekt, dat ze er zelf zouden moeten zijn.
- het zijn mensen met een ervaring van armoede die op zoek gaan naar wie het nog moeilijker heeft.

Om elkaar daarin aan te ondersteunen komen medestanders maandelijks samen in Willebroek, Kortrijk, Brugge, Antwerpen, aan de Kust en in Hasselt. Samen met medestanders her en der in het land worden zij vier maal per jaar uitgenodigd in het Vierdewereldhuis in Brussel voor een startdag en voor kennisbijeenkomsten.

Het vrijwillariaat verenigt mensen die willen leren van de armsten en van elkaar.
Ze kiezen voor een engagement op lange termijn.

En dan plots verandert er iets

Ze zijn met 400. Ze werken in 28 verschillende landen. De internationale vrijwillers van ATD Vierde Wereld komen zelf ook uit alle werelddelen. Hun achtergrond, ervaringen en studies lopen sterk uiteen.

Om jonge mensen te laten kennismaken met de internationale beweging zijn ook korte trajecten mogelijk. Elisabeth, een jonge vrouw uit Duitsland, bracht een jaar door in Brussel. Ze werkte in het Huis van de Kennis, een cultureel project van de Beweging in Molenbeek.

In haar eindverslag vertelt ze hoe sterk ze het vindt dat ATD niet voor de armsten werkt maar wel met hen. Veel van de gezinnen die ze ontmoette maakten zich geen illusies meer over hun situatie. Het is heel zwaar om mensen zover te krijgen dat de wil om eruit te raken weer levendig wordt. Maar ze zag hoe vrijwillers niet opgeven, hoe ze maandenlang, soms jarenlang bij mensen aankloppen. En dan plots verandert er iets. De deur wordt niet meer dichtgeklapt. Een goedendag wordt beantwoord. Dat zag ze ook bij de straatbibliotheek. Kinderen zijn spontaan en komen enthousiast af op activiteiten. Moeders blijven op een afstand. En dan weken later wachten ze je op en zeggen dat je heel welkom bent. Eens er vertrouwen is gaat dat niet enkel uit naar één persoon, maar naar de hele beweging ATD Vierde Wereld. Ze willen meewerken en die mogelijkheid krijgen ze.

"Wonderlijk hoe deze beweging werkt," vindt Elisabeth. "Tussen mensen die elkaar op deze manier ontmoeten ontstaat een 'geven en nemen', een gelijkwaardigheid. En ook al was het soms of al mijn energie werd leeggezogen, ik heb zelf veel gekregen."

In België waren in 2007 twintig vrijwillers of permanente werkers actief, waarvan de helft Belgen. De anderen komen uit Frankrijk, Chili en Engeland. Een 20-tal Belgische vrijwillers werken voor de internationale beweging in het buitenland: Nederland, Frankrijk, Canada, Guatemala, Zwitserland, Centraal Afrikaanse Republiek.

Op heel wat plaatsen in België komen mensen samen en nemen armen het woord. ATD Vierde Wereld werkt samen met verschillende groepen.

Mensen in armoede engageren zich

Eduard Van Steen was begin jaren tachtig een paar keer vanuit Willebroek naar Brussel gefietst om wat geld te brengen naar de Beweging ATD Vierde Wereld waarover hij een artikel had gelezen. "Die komen echt op voor de armsten", was zijn conclusie geweest. Eduard, zijn vrouw Melanie en hun kinderen hadden al een hard leven achter de rug met veel verschillende woonplekken en baantjes voor ze weer terug in een krot in Willebroek kwamen wonen.

Mia woonde in Willebroek en werkte voor ATD in Brussel. Daar vond ze het adres van Eduard en besloot hem te gaan opzoeken. Dat was de start van de Vierdewereldgroep. In oktober 1982 startte de groep samen met mensen uit Leuven, Antwerpen en Brussel de Vlaamse Volksuniversiteit.

25-jarig geschiedenis

De groep is zeer actief: naast de wekelijkse bijeenkomsten zijn er zeven keer per jaar Taporidagen voor kinderen uit alle lagen van de samenleving. Bovendien wordt deelgenomen aan de tweetalige werkgroep Arbeid en Sociale Zekerheid en aan gemeentelijk overleg.

Om het jubileum te vieren ging een delegatie van de groep Willebroek begin augustus 2007 op bezoek in het pas geopende Internationaal Centrum Joseph Wresinski in Baillet-en-France. Ook om haar geschiedenis daar toe te voegen aan het archief, zodat zij voor altijd bewaard kan blijven. Op de viering van de Werelddag van verzet tegen extreme armoede, samen met het Mechels Armoedeplatform MAP+, getuigden de leden van hun jarenlange engagement.

ATD Vierde Wereld groepen en partnergroepen waar armen het woord nemen

- Groepen die deelnamen aan de Volksuniversiteit: Sint-Andries, Kauwenberg, Welzijn Stuivenberg, De Doorzetters (Antwerpen), Nana (Turnhout), Vierdewereldgroep Mensen voor Mensen (Aalst), Ons Huis (Mol), ATD cel Brussel, ATD cel Willebroek
- Samenwerking in het kader van de solidariteitscampagne 2007 met: Beweging van Mensen met Laag Inkomen en Kinderen (Gent), De Vrolijke Kring (Ronse), Lage Drempel (Mechelen), 't Hope (Roeselare), Inloophuis de Meander (Leuven), Inloophuis Kwiedam (Oostende), Wieders en Uze Plekke via medestandersgroep Brugge.
- Franstalige groepen zijn er in Luik, Brussel, L'Eglise, Doornik, Charleroi, La Louvière, Ath, Sambreville, Charleroi, Louvain-la-Neuve, Centraal Station Brussel, Etterbeek, Sint-Gillis, Molenbeek en Anderlecht.

De internationale beweging ATD Vierde Wereld is aanwezig in 25 landen met duizenden aangesloten gezinnen, een volontariaat van 400 vrijgestelden, meer dan 50.000 medestanders.

Wereldwijd bewegen

1. Kennis verzamelen

ATD Vierde Wereld bestaat vijftig jaar en al die tijd is er veel geschreven. In een nieuw gebouw in Baillet-Latour, in Frankrijk, wordt alles samengebracht, ook het audiovisuele materiaal. Het is een archief dat wil getuigen van het leven en denken van mensen in armoede en toont hoe ATD Vierde Wereld samen met mensen in armoede wereldwijd kennis opbouwde. In 2007 werd dit 'internationaal centrum Joseph Wresinski' officieel geopend.

2. Aandacht vragen

ATD Vierde Wereld klopt aan de deur van internationale instanties zoals de Verenigde Naties. In december heeft de Algemene Vergadering van de VN het tweede decennium van de strijd tegen de Armoede afgekondigd (2008-2017). Eugen Brand, verantwoordelijke van de Internationale Beweging ATD Vierde Wereld, benadrukte hoe belangrijk het is dat mensen die armoede en sociale uitsluiting ervaren zelf kunnen meewerken.

3. De grens over

Een zeventigtal mensen waren op 17 februari 2007 in de recreatieboerderij 't Zwervel in het Nederlandse Wijhe voor een vormingsdag over 'Joseph Wresinski en de Rechten van de Mens'. Onder hen tien Vlamingen. Op een daarop volgende studiedag te Amersfoort stond de dialoog tussen mensen met armoede-ervaring en wetenschappers centraal. Negen mensen uit België namen deel waaronder de gastspreker.

4. De oceaan over

Mieke Van Dijk vertrok als volontair meer dan twintig jaar geleden naar Haïti. Ze heeft nu een grensoverschrijdende taak: 'Ik probeer samenwerking en overleg tot stand te brengen tussen de verschillende regio's in Midden en Zuid-Amerika waar ATD Vierde Wereld aanwezig is. Geweld, angst en onderdrukking zijn vaak zo nadrukkelijk aanwezig dat de actie onmogelijk wordt. Maar dan zie je hoe hoe mensen blijven samenkomen en elkaar ondersteunen.'

Bert Luys en Marianne de Laat wonen samen met hun twee kinderen in Montreal. Vanuit haar ervaring als volontair en na veel voorbereiding ging Marianne in Canada van start met een volksuniversiteit van de Vierde Wereld.

Het vraagt van ons allen inspanningen, anders te gaan kijken, naar elkaar te luisteren en verschillende vormen van kennis te delen. Zo komen we tot gemeenschappelijke inzichten die leiden naar een meer rechtvaardige samenleving.

De volksuniversiteit van de vierde wereld

Wat? Bijeenkomsten van mensen die uit ervaring weten wat armoede is en anderen die de strijd tegen de armoede belangrijk vinden. Iedereen mag spreken. Niemand moet spreken. Voorrang wordt gegeven aan mensen in armoede en aan hen die het moeilijkst het woord nemen.

Wanneer? Eén keer per maand, op dinsdagavond, van 20u tot 22u. Groepen bereiden tevens lokaal voor.

Waar? De ene maand in het Vierdewereldhuis te Brussel, de andere maand in een aula van de Universiteit Antwerpen.

Wie? In 2007 waren er telkens tussen de 50 en 80 mensen aanwezig. Ze kwamen uit Antwerpen, Brussel, Aalst, Turnhout, Oostende, Kortrijk, Mol,...

De brief van de Volksuniversiteit: Elke deelnemer krijgt maandelijks de brief van de Volksuniversiteit met het thema van de volgende Volksuniversiteit is en de voorbereidingsvragen.

Het thema: In 2007 ging het onder meer over respect, kracht vinden in de eigen geschiedenis, de solidariteitsoproep, recht op wonen, leven in een wereld die verandert.

De voorbereiding: De meeste deelnemers van de Volksuniversiteit zijn lid van een plaatselijke groep of vereniging waar ze met anderen de Volksuniversiteit voorbereiden. Maar ook als je geen lid bent van een groep ben je welkom of kan je jouw mening of ervaring op voorhand opsturen. Zo worden op elke volksuniversiteit ook mensen gehoord die niet aanwezig kunnen zijn.

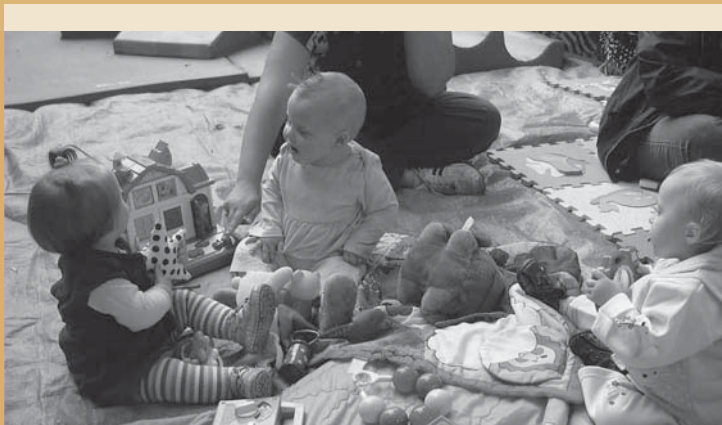
Gasten: Regelmatig nodigen we mensen uit die deskundig zijn in verband met het thema van de avond. Ze luisteren eerst naar wat de mensen in armoede over het onderwerp te zeggen hebben, om vervolgens met hen in dialoog te gaan. In 2007 waren te gast: Geert Inslegers, sectorcoördinator voor de huurderbonden en Anke Hintjens, woordvoester van het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar armen het woord nemen.

Université populaire: Elke maand gaat in Brussel, in een universiteits aula, een Franstalige volksuniversiteit door. De deelnemers komen uit Brussel, Charleroi, Luik en andere plaatsen in Wallonië. Meestal zijn ze met een 100-tal. De thema's voor 2007 waren o.m. sociale zekerheid en het recht op gezondheidszorg.

Waar armen het
woord nemen

Mijn vrouw, ik, mijn zoon;
we hebben samen de dingen van het leven geleerd.
En dat heeft me veel vreugde gegeven, enorm veel vreugde.

Ouders en kinderen

Een groep van vaders en moeders, waarvan de meesten in moeilijke omstandigheden leven, kwam twee jaar lang samen in Luik. Vanuit hun ervaring en vanuit hun verwachtingen dachten ze na over de opvoeding van kinderen.

Welke ouders dromen niet van een mooie toekomst voor hun kinderen? Maar als ouders voortdurend gebukt gaan onder problemen en onzekerheid drukt dat ook op de kinderen. Armoede maakt het opvoeden moeilijker. Ouders in grote armoede verlangen ondersteuning, maar ze huiveren voor constante inmenging, voor controle en dwang, voor hulp die hen met misprijzen aangereikt wordt, die hen aanwijst als slechte ouders.

Deze vaders en moeders in Luik zochten uit hoe arme ouders met kleine kinderen dan wel kunnen gesteund en geholpen worden. Het idee groeide bij de betrokkenen van het Vierdewereld huis te Luik, om een ontmoetingsplaats uit te bouwen voor ouders met hun jonge kinderen. Het project kreeg de naam Mamépa en ging van start in januari 2007 middenin een achtergestelde wijk van de stad. Eén van de partners is ONE, de Franstalige zusterorganisatie van Kind en Gezin.

Jonge kinderen en hun ouders kunnen bij Mamépa binnenlopen, vier middagen per week, op vrije basis, wanneer zij dat zelf willen. Om andere ouders en begeleiders te ontmoeten en om in alle vrijheid, dus zonder inschrijving noch andere verplichting, met hun kinderen te spelen, in een aangename en kleurrijke ruimte. Financiële overheidssteun was er voor de materiële organisatie van dit project maar het onthaal en de activiteiten worden gedragen door de partnerorganisaties, waaronder ATD Vierde Wereld, die mensen ter beschikking stellen.

Voor ATD Vierde Wereld is dit een kernproject omdat het heel dicht aansluit bij wat mensen in armoede zelf verlangen. En tegelijkertijd is het een leerschool en een modelproject. Wat hier uitgetoetst wordt kan inspirerend werken voor anderen. Dat hopen we toch.

Welke gezamenlijke inspanningen zijn nodig om onze instellingen zo te veranderen dat ze werkelijk iedereen ten dienste staan?

Meer dialoog, een betere samenleving

Armoede vreet energie

Wie in armoede leeft wordt opgeslorpt door de dagelijkse strijd om te overleven. Wie bovendien niet de kans had om te studeren moet veel moeite doen om naar plaatsen te gaan waar anderen beslissingen nemen voor de toekomst. De armsten worden op die plaatsen meestal niet verwacht of ze voelen zich niet welkom.

Dialoog

Mensen die armoede aan den lijve ondervinden kunnen in dialoog met wie echt naar hen wil luisteren aangeven waar onze idealen van rechtvaardigheid, vrede en democratie tekort schieten. We willen begrijpen en communiceren welke gezamenlijke inspanningen nodig zijn om onze instellingen zo te veranderen dat ze werkelijk iedereen ten dienste staan.

Dialoog in 2007, ondermeer:

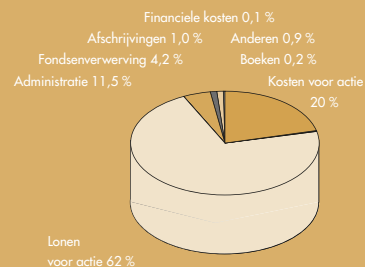
- Het Steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting bracht in december 2007 opnieuw een tweejaarlijks rapport uit met analyses en aanbevelingen aan beleidsmakers en politici. Het kwam tot stand door dialoog met de verenigingen waar armen het woord nemen. Verschillende mensen van ATD Vierde Wereld België namen deel.
- Actieve leden vertegenwoordigen ATD Vierde Wereld bij het Vlaams Netwerk, het Belgisch Collectief, gemeentelijk en provinciaal overleg.
- Agora is een project van permanente dialoog tussen jongeren en gezinnen in armoede en de administratie van de Franse Gemeenschap, rond kindbescherming en jeugdhulp.
- Tweekalige Werkgroep Arbeid en Sociale Zekerheid: ontmoeting werkintegratieprojecten en medewerking aan onderzoek van het Hoger Instituut voor de Arbeid van de KU Leuven.
- Panelgesprek: 'Betaalbaar wonen: een recht voor iedereen', georganiseerd door de medestandersgroep van Brugge in april.
- Het opvoeden van kinderen en het samenhouden van het gezin is een grote bekommernis voor gezinnen in armoede. ATD Vierde Wereld en Centrum Kauwenberg toonden op een vormingsdag over Kinderrechten aan de Universiteit Antwerpen aan hoe ouders partners kunnen en willen zijn.

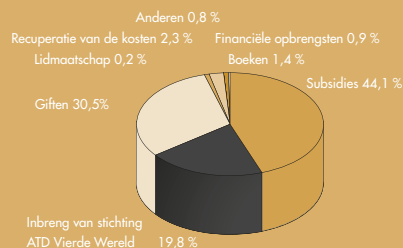
Onze rekeningen worden gecontroleerd door externe auditoren en gecertificeerd door een erkend expert boekhouder. Schenkers kunnen gedetailleerde financiële informatie op eenvoudige aanvraag raadplegen. De website www.donorinfo.be geeft een financieel overzicht over verschillende jaren.

Totale UITGAVEN 2007 :
1.094.355 euro

Totale INKOMSTEN 2007:
1.101.328 euro

Totaal aantal werknemers op 31/12/07: 27
(waaronder enkele volontairs in het buitenland)

Aantal schenkers: 2.765.
Oplage tijdschriften 'Vierde Wereld' en 'Partenaire' : 22.639

Solidariteit, ethiek en transparantie

De beweging ATD Vierde Wereld is in België actief via vier VZW's :

- ATD Vierde Wereld België vzw is erkend om fiscale attesten af te leveren en staat in voor de fondsenwerving. Ze steunt hiermee acties en teams van de Vierde Wereldbeweging in België en elders in de wereld. Dit jaar moest ze hiervoor een beroep doen op een financiële ondersteuning van de stichting ATD Vierde Wereld, erkend als stichting van openbaar nut.
- ATD Vierde Wereld Vlaanderen vzw is erkend en gesubsidieerd als "vereniging waar armen het woord nemen";
- ATD Quart Monde Wallonie-Bruxelles asbl is o.a. erkend en gesubsidieerd als organisatie voor permanente vorming
- ATD Quart Monde Jeunesse Wallonie-Bruxelles asbl als jeugdvereniging.

ATD Vierde Wereld respecteert een aantal ethische regels, zoals:

- de vereniging laat geen dure campagnes uitvoeren om nieuwe leden, vrienden of donateurs aan te trekken.
- de namen en adressen van haar leden, vrienden en donateurs worden niet aan derden doorgegeven.
- de leden van het bestuur werken belangeloos.

- ATD Vierde Wereld België is lid van de Vereniging voor Ethiek in de Fondsenwerving (VEF) en elk van de vzw's ondertekende haar ethische code.

Onze voornaamste bron van inkomsten en ons grootste kapitaal is de onbezoldigde inzet van de vele vrijwilligers en actieve leden. Onze acties berusten vooral op de inzet van mensen naast mensen.

ATD VIERDE WERELD BELGIE

www.atd-vierdewereld.be

Victor Jacobslaan 12
B – 1040 Brussel

atd-vw.belgie@skynet.be
tel. : 02-647 92 25
fax : 02-640 73 84

- Lid van de Internationale Beweging ATD Vierde Wereld,
NGO met raadgevende Status bij Ecosoc, Internationale Arbeidsorganisatie,
Unesco, Unicef en de Raad van Europa
- Mensenrechtenbeweging opgericht door Joseph Wresinski (1917-1988)

Voor lidmaatschap en giften: PRK 000-0745336-85 op naam van ATD Vierde Wereld

Een Franstalig jaaroverzicht 2007 is ook beschikbaar.
Une version en Français est aussi disponible.